

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/15/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818202187
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3818202187.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte, zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a členiek senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti I.: W., nar. XX.XX.XXXX a G., nar. XX.XX.XXXX, obe bytom u matky, v konaní zastúpené opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, deti rodičov: matky, K. I., štátnej občianky Slovenskej republiky, nar. XX.XX.XXXX, bytom C., X. cesta XXXX/XA/XXX, a otca, N. I., štátneho občana Slovenskej republiky, nar. XX.XX.XXXX, t.č. A. H. H., o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti k maloletým deťom, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 5P/21/2018- 145 zo dňa 04. marca 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým (v poradí druhým) rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 16P/44/2015-62 zo dňa 07.03.2016 tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na mal. W., zo sumy 45,- eur mesačne na sumu 80,- eur mesačne a na mal. G. zo sumy 45,- eur mesačne na sumu 55,- eur mesačne, vždy do posledného dňa predchádzajúceho mesiaca vopred, do rúk matky, s účinnosťou od 01.08.2018. Zameškané výživné za obdobie od 01.08.2018 do vyhlásenia rozsudku u mal. W. v sume 280,- eur a u mal. G. v sume 80,- eur otcovi povolil splácať v mesačných splátkach po 20,- eur na každé dieťa s bežným výživným, s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku až do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že výživné na mal. deti bolo naposledy upravované rozsudkom č.k. 16P/44/2015-62 zo dňa 07.03.2016 na sumu 45,- eur mesačne na každé dieťa od 01.03.2016. V tom čase bola matka detí nezamestnaná, poberala dávku v nezamestnanosti v sume 331,- eur a prídavky na deti 54,- eur. Okrem mal. W. a G. mala vyživovaciu povinnosť aj k v súčasnosti plnoletej dcére K.. Otec detí v čase poslednej úpravy výživného bol poberateľom invalidného dôchodku v sume 201,80 eur, okrem toho si privyrábal brigádnicke a z tejto, z ktorej činnosti mal príjem podľa vlastného vyjadrenia cca 20,- eur mesačne. Býval u rodičov, náklady na lieky mal cca 15,- eur mesačne. Vyživovaciu povinnosť mal tiež k trom deťom. Mal. W. bola v čase poslednej úpravy výživného žiačkou 7. ročníka základnej školy, mal. G. navštevovala 4. ročník základnej školy. Okrem bežných výdavkov mali deti náklady na cestovné v sume 10,- až 15,- eur mesačne, stravovali sa doma. V súčasnosti mal. W. ukončila základnú školu a od septembra nastúpila do 1. ročníka SOŠ obchodu a služieb v Prievidzi. Podľa potvrdenia školy sú náklady spojené so štúdiom vo výške asi 197,- eur a strava v školskej jedálni je za cca 36,- eur mesačne. Za vystavenie zdravotného preukazu maloletá uhradila sumu 8,20 eur. Zo správy MUDr. Čavojskej vyplýva, že maloletá v júli 2017 utrpela úraz

oboch predlaktí, v súvislosti s čím sa naďalej podrobuje rehabilitácii. Matka v konaní uviedla, že mal. W. chodila 3-krát do týždňa na rehabilitáciu do Bojníc a cca raz za štvrtrok na kontrolu do Martina, s čím sú tiež spojené výdavky. V súčasnosti sa stav mal. W. zlepšil, aktuálne chodí na kontroly do Martina 1-krát ročne. Mal. G. je žiačkou 7. ročníka základnej školy. Podľa potvrdenia základnej školy výdavky v súvislosti so školou sú vo výške cca 300,- eur ročne. Z výpovede matky bolo zistené, že maloletá sa stravuje doma, nevenuje sa žiadnym mimoškolským aktivitám. Má však zdravotné problémy, zo správy lekárky vyplýva, že je vyšetovaná neurológom a ortopédom pre poruchy chôdze. Aktuálne z vyjadrenia matky bolo zistené, že mal. G. sa skracujú šľachy na nohách, rukách aj chrbte, boli jej predpísané lieky, za ktoré matka uhradila sumu 28,- eur. Maloletá musí chodiť na rehabilitácie a boli jej odporúčané aj kúpele. Obe deti majú výdavky na cestovné v sume 0,70 eur denne, matka im hradí kredit na mobilný telefón v sume po 5,- eur mesačne. Okrem uvádzaných výdavkov majú bežné náklady spojené so stravovaním, zabezpečením oblečenia, hygienických potrieb a podobne. Z výpovede matky detí vyplynulo, že na základe exekúcie, ktorá je voči otcovi detí vedená, jej súdny exekútor na výživu detí posielal pravidelne sumu 80,- eur mesačne. Matka je v súčasnosti zamestnaná, za obdobie posledných 12 mesiacov dosiahla priemerný čistý zárobok vo výške 724,20 eur, od 29.01.2019 je práceneschopná. Žije s deťmi a priateľom v nájomnom byte, inkaso hradila v sume 323,61 eur, aktuálne 375,- eur, poplatok za internet v sume 9,49 eur mesačne. Spláca úver vo výške 127,- eur mesačne. Na základe vyúčtovania električky matke vznikol nedoplatok vo výške 602,69 eur a na vyúčtovaní služieb nedoplatok vo výške 329,84 eur. Podľa vyjadrenia matky jej priateľ je nezamestnaný, privyrába si len načierno a mesačne má príjem od 200,- do 300,- eur, má dve vyživovacie povinnosti vo výške 120,- eur a 60,- eur mesačne. Podľa oznámenia ODI - OR PZ v Prievidzi matka je vlastníčkou motorového vozidla zn. Škoda Favorit, rok výroby 1991. Matka nie je vlastníčkou žiadnej nehnuteľnosti. V súčasnosti má vyživovaciu povinnosť k malol. W. a malol. G.. Otec detí je od 07.09.2017 vo výkone trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici - Kráľová, keď bol trestným rozkazom súdu č.k. 3T/1/2017-171 zo dňa 11.01.2017 uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) v spojení s § 138 písm. b), j) Trestného zákona. Z uvedeného rozhodnutia vyplýva, že otec detí sa vyhýbal plneniu vyživovacej povinnosti od 01.09.2014 do 11.01.2017 tým, že bol nezamestnaný, dňa 03.02.2014 bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie úradu práce na jeho žiadosť, pričom úrad práce mal od 01.09.2014 v ponuke aj voľné pracovné miesta pre uchádzačov so zdravotným postihnutím. Následne pracoval len v určitých obdobiach, a to len na dohodu o vykonaní práce, od 10.02.2016 do 31.05.2016 bol zamestnaný na pracovnú zmluvu a zamestnávateľ s ním rozviazal pracovný pomer na jeho žiadosť, poberal invalidný dôchodok približne 200,- eur mesačne. Naposledy otec pracoval v období od 20.05.2017 do 10.07.2017 a pracovný pomer bol s ním skončený zo strany zamestnávateľa v skúšobnej dobe. Z obdobia týchto cca 2 mesiacov dosiahol priemerný čistý mesačný príjem 320,86 eur. Vo výkone trestu otec nie je pracovne zaradený, je poberateľom plného invalidného dôchodku v sume 225,20 eur mesačne. Vyživovaciu povinnosť má otec len k mal. W. a G.. Zo správy ODI - OR PZ v Prievidzi vyplýva, že otec nie je vlastníkom motorového vozidla a nevlastní žiadny nehnuteľný majetok. Z vyjadrenia MUDr. Dagmar Kollárikovej, vedúceho lekára ZZ v ÚVTOS Banská Bystrica, bolo zistené, že zdravotný stav otca detí je stabilizovaný a je schopný vykonávať prácu ponúkanú ÚVTOS - nie náročnú na výšky a prácu pri strojoch. Ošetrojúci lekár MUDr. Jozef Špirko sa k aktuálnemu zdravotnému stavu otca detí vyjadriť nevedel, nakoľko otec nebol v jeho ambulancii minimálne 2 roky. Zo zoznamu voľných pracovných miest pre osoby so zníženou pracovnou schopnosťou, predloženého Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, vyplýva, že v ponuke sú aj pracovné miesta pre osoby so zníženou schopnosťou, a to aj nad 70%, kde je uvádzaný príjem od 520,- eur mesačne v hrubom.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 78 ods. 1,3, § 75 zákona o rodine a konštatoval, že návrh matky na zvýšenie výživného je čiastočne dôvodný. V konaní bolo preukázané, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca voči mal. deťom došlo k podstatnej zmene pomerov na strane detí, najmä mal. W., ktorá nastúpila na strednú školu, v súvislosti s čím jej náklady podstatne vzrastú. V dôsledku úrazu mala zvýšené výdavky aj v súvislosti s liečením. Mal. G. nastúpila do 7. ročníka základnej školy, je teda žiačkou 2. stupňa, jej výdavky sa zvýšili, a to aj v súvislosti so zhoršeným zdravotným stavom, ktorý vyžaduje vyšetrenia odborných lekárov mimo miesta bydliska dieťaťa. K zmene pomerov došlo tiež na strane matky detí, ktorá je zamestnaná, má pravidelný príjem. Otec detí je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody, nie je pracovne zaradený, rovnako ako v čase poslednej úpravy výživného poberá invalidný dôchodok. Zmena u rodičov nastala aj v tom, že obom zanikla vyživovacia povinnosť k dcére K.. Matka si svoju vyživovaciu povinnosť voči deťom nepochybne plní (a to aj svojou osobnou starostlivosťou), avšak jej príjem, po odpočítaní nevyhnutných výdavkov, nie je dostatočný na pokrytie všetkých výdavkov mal. detí. Z dokazovania vyplynulo, že matka musí platiť náklady spojené s

bývaním, ktoré sú v sume okolo 400,- eur mesačne. Okrem toho sama má bežné výdavky na stravovanie, oblečenie, hygienu a pod.. Z výpovede matky v konaní vyplynulo, že priateľ jej prispieva na náklady domácnosti, avšak zo sumy 200,- až 300,- eur, ktoré jej dá, ona za neho uhradza výživné na jeho deti v sume celkom 180,- eur mesačne. V konaní bolo ďalej zistené, že otec detí sa do terajšej situácie dostal v dôsledku úmyselného konania, keď si neplnil vyživovaciu povinnosť voči deťom. Za týchto okolností súd nemôže prihliadať na to, že otec v súčasnosti nemá možnosť zvýšiť svoj príjem, keďže tento stav si privodil vlastným úmyselným konaním. Výkon trestu pre prečin zanedbania povinnej výživy nemôže ísť na ťarchu detí, ktoré nie sú schopné samé sa živiť a výživou sú odkázané na svojich rodičov. Nie je možné otca detí zvýhodniť v podobe zníženia výživného za to, že si svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči deťom neplnil a tým páchal trestnú činnosť. Taktiež táto skutočnosť nemôže neprímerane zaťažovať matku detí, ktorá si po celý čas svoju vyživovaciu povinnosť k deťom riadne plní a zabezpečuje ich potreby aj osobnou starostlivosťou. Súd teda zmenu pomerov na strane otca detí, ku ktorej došlo v dôsledku jeho trestného stíhania pre úmyselné konanie, keď sa vyhýbal plneniu vyživovacej povinnosti, nepovažuje za takú zmenu, ktorá by neumožňovala úpravu jeho vyživovacej povinnosti. Okrem toho súd zohľadnil to, že v čase posledného rozhodovania o výživnom bol otec tiež nezamestnaný, poberal invalidný dôchodok vo výške 201,80 eur a mesačne si privyrobil cca 20,- eur. Aktuálne nie je pracovne zaradený a pobera dôchodok vo výške 225,20 eur. Jeho situácia je teda prakticky nezmenená. Zároveň bolo zohľadnené, že za situácie, keď bol otec nezamestnaný, poberal iba invalidný dôchodok a privyrobil si 20,- eur mesačne, bol schopný prispievať na výživu 3 detí po 45,- eur, t.j. celkom sumou 135,- eur. Vzhľadom k tomu, že vyživovacia povinnosť k dcére K. mu zanikla, mal by aj v súčasnosti byť schopný uvedenú sumu na deti poskytovať. Súd prvej inštancie pritom prihliadol k tomu, že v súčasnosti je invalidný dôchodok otca detí o 23,- eur vyšší, a tiež k tomu, že aktuálne otec detí nemá výdavky spojené s bývaním, ako napr. nájomné, poplatok za elektriku, vodu, plyn a pod. i to, že podľa oznámenia lekára je otec schopný, aj napriek svojmu zdravotnému postihnutiu, vykonávať prácu nie náročnú na výšky a prácu pri strojoch. Z prehľadu voľných pracovných miest pre osoby so zníženou pracovnou schopnosťou boli zistené pracovné miesta, ktoré by mohli vyhovovať aj zdravotnému stavu otca detí. Pokiaľ by teda otec detí nebol vo výkone trestu odňatia slobody, mohol by sa zamestnať a dosahovať príjem cca 520,- eur brutto. Na základe uvedeného potom súd prvej inštancie dospel k záveru, že v možnostiach a schopnostiach otca je aj naďalej prispievať na výživu detí celkovou sumou 135,- eur mesačne tak, ako v čase poslednej úpravy výživného. Rozhodol preto tak, že vyživovaciu povinnosť otca voči malol. W. upravil na sumu 80,- eur mesačne a voči malol. G. na sumu 55,- eur mesačne. Podľa názoru súdu výživné v celkovej sume 135,- eur mesačne na dve deti - stredoškolačku a žiačku druhého stupňa základnej školy, je také, že spolu s vyživovacou povinnosťou matky len s ťažkosťami umožní pokryť výdavky detí v najvyhnutnejšej miere. Vyživovaciu povinnosť súd otcovi upravil s účinnosťou od 1.8.2018, t.j. v zmysle návrhu matky detí, keďže v danom období už existovali dôvody na zvýšenie vyživovacej povinnosti.

4. Súčasne súd prvej inštancie rozhodol o zameškanom výživnom za obdobie od 01.08.2018 do vyhlásenia rozsudku. U mal. W. predstavuje zameškané výživné sumu 280,- eur (po 35,- eur za mesiace august 2018 až marec 2019, t.j. 35,- eur x 8 mesiacov), u mal. G. je to suma 80,- eur (po 10,- eur za mesiace august 2018 až marec 2019, t.j. 10,- eur x 8 mesiacov). Zameškané výživné voči obom deťom povolil otcovi splácať po 20,- eur u každého z detí, spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku až do zaplatenia s tým, že neuhradením čo len jednej splátky riadne a včas sa stane splatnou celá neuhradená časť zameškaného výživného naraz.

5. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie otec dieťaťa. Namietal výšku určeného výživného a poukázal na to, že sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody. Okrem toho je invalidný dôchodca, pobera invalidný dôchodok 205,32 eur, z ktorej sumy sa mu zrážajú náklady na výkon trestu a časť výživného. Zostáva mu suma 19,88 eur. Poukázal na svoje náklady na lieky na epilepsiu. Žiadal, aby súd vychádzal z aktuálnej situácie, nie zo situácie, ktorá tu bola v čase, keď nebol vo výkone trestu.

6. Matka detí sa k odvolaniu otca písomne vyjadrila tak, že s odvolaním nesúhlasí.

7. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca písomne vyjadril tak, že zvýšenie výživného je v prospech mal. detí a žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť.

8. Ďalšie písomné vyjadrenia vo veci podané neboli.

9. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v intenciách ustanovení § 2 ods. 1,2, § 65 a 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

10. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) nebolo potrebné na prejednanie odvolania otca nariaďovať pojednávanie.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods.2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, a preto je potrebné tento potvrdiť podľa § 387 ods. 1,2 CSP.

14. V danom prípade bolo o vyživovacej povinnosti vo vzťahu k dieťaťu naposledy právoplatne rozhodnuté rozsudkom súdu č.k. 16P/44/2015-62 zo dňa 07.03.2016 na sumu 45,- eur mesačne na každé dieťa od 01.03.2016. Na základe návrhu matky bolo úlohou súdu prvej inštancie posúdiť, či od tohto posledného rozhodnutia došlo v zmysle § 78 ods. 1, 3 zákona o rodine k podstatnej zmene pomerov, ktorá zmena by odôvodňovala aj zmenu rozhodnutia o výživnom.

15. Na základe preskúmania správnosti výroku rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na správne zistenie skutkového stavu veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje s týmito skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci a podľa 387 ods. 2 CSP na ne v plnom rozsahu poukazuje.

16. Odvolacia námietka otca smeruje proti tomu, že súd prvej inštancie nevyhodnotil správne jeho skutočné majetkové pomery s tým, že súd prvej inštancie vychádzal zo skutočností, ktoré existovali pred tým, ako nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody.

17. Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Súd prvej inštancie sa v dostatočnom rozsahu zaoberal príjmami a výdavkami matky detí, nákladmi na výživu mal. detí a majetkovými i osobnými pomermi otca detí, vyplývajúcimi z vykonaného dokazovania a na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že odôvodneným potrebám mal. detí, príjmovým schopnostiam matky na jednej strane, ale aj schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca na druhej strane, zodpovedá zvýšená vyživovacia povinnosť otca po 80,- eur mesačne na mal. W. a po 55,- eur mesačne na mal. G., s účinnosťou od 01.08.2018. Súd prvej inštancie potom správne vypočítal i nedoplatok na výživnom za obdobie od 01.08.2018 do vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie (04.03.2019).

18. Ani odvolacia námietka otca, že v súčasnosti sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody a súd mal prihliadnuť na túto jeho aktuálnu situáciu, nie je dôvodná.

19. Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby, ktoré nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného, ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda

na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery.

20. V súdnej veci sa otec detí aktuálne nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, a to za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) v spojení s § 138 písm. b), j) Trestného zákona, keď sa vyhýbal plneniu vyživovacej povinnosti od 01.09.2014 do 11.01.2017 tým, že bol nezamestnaný, dňa 03.02.2014 bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie úradu práce na jeho žiadosť, pričom úrad práce mal od 01.09.2014 v ponuke aj voľné pracovné miesta pre uchádzačov so zdravotným postihnutím. Následne pracoval len v určitých obdobiach, a to len na dohodu o vykonaní práce, od 10.02.2016 do 31.05.2016 bol zamestnaný na pracovnú zmluvu a zamestnávateľ s ním rozviazal pracovný pomer na jeho žiadosť. Naposledy otec pracoval v období od 20.05.2017 do 10.07.2017 a pracovný pomer bol s ním skončený zo strany zamestnávateľa v skúšobnej dobe. Z obdobia týchto cca 2 mesiacov dosiahol priemerný čistý mesačný príjem 320,86 eur. Z uvedeného vyplýva, že trestné stíhanie a následné odsúdenie si otec detí privodil sám, svojim zavineným konaním a správny bol potom postup súdu prvej inštancie, ktorý pri posudzovaní jeho pomerov vychádzal z tzv. potenciálneho príjmu (to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce). Súd prvej inštancie po doplnení skutkových okolností veci vykonaným dokazovaním správne vychádzal z faktu, že hoci je otec detí invalidným dôchodcom, i počas výkonu trestu odňatia slobody by podľa vyjadrenia lekára mohol byť pracovne zaradený ako i z faktu, že na trhu práce je vo všeobecnosti dopyt i po zamestnancoch so zníženou pracovnou schopnosťou (až 70%) a podľa vyjadrenia príslušného úradu práce by otec detí objektívne (ak by nebol vo výkone trestu odňatia slobody) mohol dosahovať príjem od 520,- eur v hrubom.

21. Na základe vyššie uvedených skutočností dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

22. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 52 v spojení s § 2 ods. 1 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).